

Книжнина.

1. Български дѣйци. *М. Антоновъ и Ив. Кеповъ*. Тая мъничка на гледъ книжка ни носи много: тя носи голѣма часть отъ нашата история, като ни запознава съ ония мъже, които сж вложили своитѣ сили, врѣме, срѣдства и животъ въ нашето свѣстяване и повдигане.

Тия хора ще ги срѣцнемъ навсѣкждѣ: въ историята на нашето освобождение отъ гръцката и турска власть; въ историята на нашето училище, на нашата черква, на нашата книжнина. Ту като апостоли на свободата, ту като свѣщеници и учители, ту като поети и писатели, или само като дарители, които сж обичали своята мила България и сж бързали да ѝ отворятъ училища, да ѝ дарятъ просвѣта.

Робството всѣкога изкарва роби, ала то често изкарва и хора будни, просвѣтени, готови да се жъртвуватъ за благо на своя народъ.

Такива будни и просвѣтени хора е дала и нашата България; дала ги е въ ония врѣмена, когато се е имало най-голѣма нужда отъ тѣхъ: да събудятъ роба, да го просвѣтятъ и му покажатъ сълзитѣ на робството и радоститѣ на свободата и просвѣтата.

Да си спомняме съ благодарностъ за тѣзи хора и да слѣдваме тѣхния високъ примѣръ — това е нашъ дългъ.

И горнята книжка иде да ни напомни тоя дългъ.

Тя е изпѣстрена съ портретитѣ на покойниците съ кратко описание на тѣхния животъ и дѣла.

Ето една хубава книжка, която трѣбва да краси библиотеката на всѣки ученикъ.